PP **CURIERUL INFORMATIV** PP

al partidului

PENTRU PATRIE

Nr.18 – DECEMBRIE 1996

EDITORIAL

Iată, au trecut șapte ani de la acel sfârșit sângeros de decembrie care a pus capăt unei peste o jumătate de secol de tiranie și de opresiune. Au trecut șapte ani de la acel Crăciun în care toate năzuințele românești de libertate și bunăstare au fost înșelate. Au trecut șapte ani în care biblicele „șapte vaci slabe" au sărăcit lumea și au dus țara la ruină.

Evenimentele din decembrie 1989 ar fi trebuit să ducă la o revoluție spirituală, la o prefacere lăuntrică și totală a sufletului românesc, prefacere care nu se petrece în istorie decât la răscrucile vremii, la deschiderile de epocă nouă. Toate schimbările mari în lume s-au petrecut numai atunci când s-au putut alătura doi factori decisivi de istorie:

– năzuințele adânci ale sufletului colectiv;

– o personalitate creatoare care să le realizeze.

„O lume nouă nu se naște decât atunci când toate năzuințele sufletului colectiv – oarbe și haotice de felul lor – sunt scoase din starea de permanentă latență, delimitate din virtual, trecute în actual și concret, prin puterea de fixare a unui creator de geniu la care toate elementele nebuloase vin și se așează după afinități și valențe, după o mare lege de armonie și, astfel, din haos se închegă o lume."

Dacă năzuințele adânci ale sufletului colectiv au existat, ei bine, personalitatea creatoare care să le fecundeze nu a existat și în locul ei s-a instalat o clică de emanați care a deturnat sensul și scopul așa zisei revoluții. Eliminarea celor doi tirani-concurenți a umbrit bucuria acelui Crăciun plin de speranțe.

Au trecut șapte ani și astăzi avem în față perspectiva unui nou Crăciun spre care năzuințele sufletului colectiv se îndreaptă întru împlinire. *Sufletul colectiv* românesc a fost întotdeauna un suflet care a răspuns total la toate marile chemări. E semnificativă izbucnirea aceasta de suflet colectiv, orb dar neobosit, repetată atât de stăruitor, cu toate decepțiile de până acum. Lucrul acesta dovedește în chip izbitor, împotriva mentalității imbecile, stăpânitoare până mai ieri, că neamul acesta nu e deloc un neam sceptic, nici individualist, nici obosit, ci e un neam a cărui năzuință socială, al cărui idealism și a cărui putere de credință sunt nelimitate. Care neam ar mai fi în stare de efortul acesta de idealism gratuit și nesfârșit?

Ne îndreptăm spre un Crăciun, o nouă sfântă naștere a Domnului nostru Iisus Hristos. Să o primim cu sufletul curat cuminicați în sfântă tradiție creștinească, cu trupul și sângele Lui. Să pornim pe drumul unui an nou întăriți prin exemplul jertfei Lui.

Lupta ce urmează va fi foarte aspră. Noi va trebui să instaurăm o lume de înaltă spiritualitate și de înaltă noblețe sufletească. În fața acestor atribute va fi obligat să dispară orice urmă de interes străin față de țară. În consecință, voi numi Români pe toți locuitorii acestei țări indiferent de originea etnică pretinsă.

Unificarea politică a colectivității românești și problema minorităților țin de spiritualitate. Problema minorităților o vom rezolva numai atunci când starea de conștiință românească va cuprinde întreaga masă a neamului nostru. Atunci își vor da seama și minoritarii că trăiesc în țara unui neam care s-a ridicat cu tot sufletul său spre Dumnezeu, într-un moment istoric în care toate celelalte neamuri îl caută în orizontalitatea materială. Atunci își vor da seama toți străinii că în sufletul acestui neam sunt energii și înălțimi spirituale unice de care vor avea și ei nevoie. Problema minorităților se va rezolva atunci prin respectul și iubirea ce se va naște în ei pentru valorile neamului românesc.

Noi vrem să construim o lume în care respectul de sine și respectul față de „aproapele" să fie un principiu călăuzitor, să scoatem, la lumină, țara ajunsă de izbeliște.

„Iarba rea din holdă piară,
Piară dușmanii din țară,
Între noi să nu mai fie,
Decât flori și armonie."

Dumitru PACEAG

CHEMARE CĂTRE NEAM ȘI ȚARĂ

(II)

Oameni buni, împreună cu noi, uniți în frica lui Dumnezeu, vom găsi căile spre Salvarea Neamului. Nu v-am mințit și nu v-am înșelat niciodată. Ne-am ridicat din închisorile comuniste și din urgia războiului.

Nu avem nici o răspundere pentru grava criză morală, socială, economică și politică în care se zbate azi Țara. Noi suntem supraviețuitorii luptei, dusă până la moarte, pentru adevăr, dreptate și credință. Avem conștiința că încă suntem datori să contribuim la redresarea urgentă a Țării, fără răfuieli politice, împreună cu aceia care își iau asupra lor povara grea a îndreptării lucrurilor, fără a-i scuti de vină pe cei ce au contribuit direct și responsabil la stabilirea regimului de opresiune și crime comuniste.

Lăsăm Opoziției constituite sarcină și onoarea de a-și face datoria.

În cea ce ne privește, facem apel la presă și la opinia publică mințită și rău informată, să înceteze adversitatea și denigrarea noastră, cu orice preț, apreciind că de cincizeci de ani ne urmărește reaua credință și calomnia, fără ca nimeni să ne cunoască, să ne apere, ori noi să ne putem apăra. Considerăm aceasta o chestiune minimă de probitate, cavalerism și eleganță morală, în lupta politică.

Cumplita sărăcie, incertitudinea, corupția, degradarea morală, șomajul, implică din partea tuturora înțelepciunea politică, omenie și dragoste pentru Neam și Țară, spre a depăși neîncrederea poporului în el însuși și a străinătății în capacitatea noastră de a exista ca Stat Unitar Indivizibil și Suveran și de a ne redresa prin muncă, economie și cinste, în locul ce ni se cuvine în rândul țărilor civilizate ale lumii.

Cu privire la program

Întreg programul de guvernare al unei societăți organizate, adică al Statului de drept, este confruntat cu echilibrul dintre principiul autorității și cel al libertății. Autoritatea vrea să stăpânească. Libertatea tinde a i se opune. De aici un conflict continuu. A sprijini excesiv Autoritatea se ajunge la tiranie. Libertatea exagerată duce la răzvrătire, la anarhie. Menținerea echilibrului dintre ele, e în funcție de forma de guvernământ, de onestitatea, înțelepciunea, competența și patriotismul *partidelor politice*, ce nu pot de altfel exista decât înt-o democrație reală.

Națiunea este o existență obiectivă, biologică și spirituală, preexistentă statului. Statul este produsul națiunii pe care o reprezintă politic. Este numai haina lui juridică. Statul nu poate avea o altă finalitate proprie, sau una contrară idealului Național. Idealul oricărei Națiuni are drept ultim scop pregătirea individului și comunității căreia acesta îi aparține prin sânge, limbă, religie, cultură și teritoriu, spre desăvârșirea lui spirituală și ca prin contribuția constructivă a culturii sale naționale să contribuie la cultura universală, justificând astfel existența sa în lume.

Consiliul Politic al
Partidului PENTRU PATRIE

(Continuare in pag. 6)

BILANȚ

Anul 1996 a marcat trei mari acțiuni întreprinse, de partidul „Pentru Patrie“, și anume:

1. *Participarea la alegerile locale* soldată cu obținerea a 168 de voturi pentru funcția de primar, 2646 de voturi pentru funcția de consilier comunal și 11041 de voturi pentru funcția de consilier județean. În urma acestor rezultate s-a atribuit partidului nostru un mandat de consilier județean la Consiliul județean Teleorman.

2. *Reînregistrarea partidului, conform prevederilor Legii 27/96.* S-au depus liste cu 10271 de semnături, din care se evidențiază 15 județe cu peste 300 de semnături, respectându-se astfel prevederile exprese ale Legii 27/96. Ca urmare a verificărilor făcute, Tribunalul Municipiului București a emis *Decizia Civilă nr.90*, pronunțată în ședința publică din ziua de 27 septembrie 1996, Decizie Civilă rămasă DEFINITIVĂ și făcând parte integrantă din Dosarul nr.34/P/1996.

3. *Participarea la alegerile parlamentare din 3 noiembrie 1996.* Partidul PENTRU PATRIE a depus candidaturi atât la Camera Deputaților cât și la Senat. Cei 98 de candidați propuși ca deputați au obținut 17.841 voturi iar cei 65 de candidați propuși pentru Senat au obținut 21.298 de voturi.

Rezultatele obținute sunt mari în raport cu numărul de semnături, depuse, cu ocazia reînregistrării partidului, dar mici față de pragul de 3% necesar obținerii unor mandate. Eșecul, dacă privim lucrurile din această perspectivă, se datorează următoarelor cauze:

– sprijinirea masivă, cu voturi, a Convenției;
– confuzia cu Partidul Pensionarilor.

Prima, ca o necesitate firească a „schimbării“, a doua ca un accident ce trebuie evitat în viitor.

Socotind satisfăcătoare rezultatele celor trei acțiuni ce au marcat anul 1996, Consiliul Politic al partidului „Pentru Patrie“ mulțumește tuturor membrilor și susținătorilor săi și le urează sărbători fericite și un an nou plin de sănătate, prosperitate și noi victorii.

*

După parcurgerea celor trei etape fierbinți ale anului 1996, analiza rezultatelor obținute impune cu necesitate ca, în anul 1997, să purcedem la întărirea partidului, la constituirea de noi organizații în restul de județe, la aducerea lângă noi a unor personalități de certă valoare intelectuală și morală și la creșterea unor valori autentice din rândul tineretului care sperăm să constituie clasa conducătoare și elita de mâine a neamului românesc.

Nu vom alcătui – deocamdată – programe de guvernare *pentru că vremea noastră nu a sosit încă.* Noi trebuie să zidim oameni noi, *să construim caractere.* Noi trebuie să deșteptăm și să aducem lângă noi toate energiile creatoare ale neamului, trebuie să transformăm interiorul omului actual și să refacem spiritualitatea care să reverse strălucirea morală în gând și în faptă. Va trebui ca noi înșine, printr-un proces de continuă autodepășire, să devenim o pildă vie pentru tot Românul dornic să schimbe fața țării odată cu schimbarea propriei sale firi. Trebuie să deschidem o școală nouă pentru întregul neam frământat de necazuri și umilit de toți diriguitorii ce nu și-au înțeles și nu-și înțeleg misiunea.

Noi vom învinge pentru că noi luptăm pentru o cauză dreaptă, plăcută lui Dumnezeu și Neamului.

Consiliul Politic al Partidului PENTRU PATRIE

COMUNICARE

Suntem conștienți că, prin Partidul „Pentru Patrie“, continuăm o veche tradiție de acțiune, de luptă și dăruire pentru binele țării.

În condițiile revenirii la normal a vieții politice din România, Partidul „Pentru Patrie“ a parcurs, de curând, două trepte:

1. a realizat reînscrierea în condițiile Legii 27/1996;
2. a luat parte la alegerile parlamentare din 3 noiembrie 1996.

Rezultatul obținut este totuși notabil. El confirmă în primul rând autenticitatea celor 10.000 de semnături ce au stat la baza reînscrierii partidului și, în al doilea rând, că s-a dublat încurajator într-un timp scurt numărul celor ce au auzit de noi și manifestă simpatie pentru ideile politice pe care Partidul „Pentru Patrie“ le propune conștiinței românești.

Simpatia de care ne bucurăm mai arată că reprezentăm o speranță pentru acest neam greu încercat. Să păstrăm, deci, pe mai departe, *identitatea noastră ideologică* și de simțire și totodată să păstrăm cadrul legal pe care statutul ni-l oferă.

Se simte imperios nevoia unei acțiuni de afirmare a partidului nostru în viața politică și aceasta nu se poate face fără organizare temeinică.

În cadrul acțiunii de organizare trei ar fi direcțiile de urmat:

1. încadrarea reală a membrilor existenți în grupuri active de educație civică și morală;
2. recrutare de noi membri, cu precădere tineri;
3. atragere de personalități și ieșire cu ele în public.

Relativ, la prima direcție, de acțiune, în fiecare filială trebuie să înceapă o activitate regulată, pe grupuri, cu ședințe săptămânale, în fiecare ședință urmărindu-se în special înbunătățirea profilului moral al fiecărui membru și creșterea prestigiului, pe plan local, al organizației Partidului „Pentru Patrie“. Fiecare membru să fie preocupat de a deveni mai bun, mai prețuit, mai informat, mai căutat de cei din jur. Pe scurt, *să devină un exemplu de comportament în societate.*

Pentru a doua direcție de acțiune, cea a recrutărilor de noi membri, atenția trebuie să fie îndreptată spre calitate și nu spre cantitate. *Mai bine puțini și buni,* decât mulți dar care să creeze mereu probleme de indisciplină și dezordine în interiorul partidului.

În ceea ce privește atragerea de personalități, grija să fie *de a aduce în interior oameni care vor să servească partidul și nu oameni care vor să se servească de partid.* De aceea important este să știm cu ce gânduri vin spre noi aceste personalități.

Suntem și trebuie să rămânem conștienți că reprezentăm o poziție ideologică autentic românească și creștină. Să avem, deci, încredere în rostul și menirea acestui partid și să îl susținem cu toate puterile noastre.

Să fim demni de răspunderea pe care ne-am asumat-o.

Cu ocazia Sfintelor Sărbători ale Crăciunului urăm tuturor membrilor și simpatizanților noștri „La mulți ani!“

Consiliul Politic al Partidului „Pentru Patrie“

PREOCUPĂRI ȘI DISPONIBILITĂȚI

1. Tematici selective: (Domenii și teme propuse):
Domeniul: Teme:
....
....
....
....
....
....

2. Mijloace disponibile (se răspunde prin „da“ sau „nu“).
Acces la INTERNET...... Acces la Monitorul Oficial.....
Acces la biblioteci..... Acces la bibliografie străină...
Alte mijloace...
3. Date personale: Numele și prenumele.......................................
Vârsta....... ani. Domiciliul..
Telefon........................ Profesia de bază..

✂- →

PREOCUPĂRI ȘI DISPONIBILITĂȚI

1. Tematici selective: (Domenii și teme propuse):
Domeniul: Teme:
....
....
....
....
....
....

2. Mijloace disponibile (se răspunde prin „da“ sau „nu“).
Acces la INTERNET...... Acces la Monitorul Oficial.....
Acces la biblioteci..... Acces la bibliografie străină...
Alte mijloace...
3. Date personale: Numele și prenumele.......................................
Vârsta....... ani. Domiciliul..
Telefon........................ Profesia de bază..

VALORIFICAREA POTENȚIALULUI

Neamul românesc dispune, incontestabil, de numeroase capacități profesionale insuficient puse în valoare.

Ne propunem să antrenăm pe toți cei de bună credință, care vor să contribuie la redresarea morală, culturală, științifică, economică și socială a României.

În acest scop lansăm un gen de chestionar „PREOCUPĂRI ȘI DISPONIBILITĂȚI“, atât celor care fac parte din Partidul „PENTRU PATRIE“ cât și celor din afara lui.

Centralizându-le, vom obține o imagine a domeniilor și temelor care interesează și în care ne putem aduce contribuție. Va urma organizara unor întâlniri în cadrul cărora, completându-ne reciproc, vom putea găsi soluții pe care să le valorificăm spre binele societății românești.

Rog trimiteți, pe măsura completării, chestionarele pe adresa: Septimiu Râmboiu, 3400 Cluj–Napoca, str. Republicii nr.78. Pentru relații suplimentare, telefon 064-19.11.01, după ora 20.

Cluj–Napoca, noiembrie 1996.

VALORIFICAREA POTENȚIALULUI

Neamul românesc dispune, incontestabil, de numeroase capacități profesionale insuficient puse în valoare.

Ne propunem să antrenăm pe toți cei de bună credință, care vor să contribuie la redresarea morală, culturală, științifică, economică și socială a României.

În acest scop lansăm un gen de chestionar „PREOCUPĂRI ȘI DISPONIBILITĂȚI“, atât celor care fac parte din Partidul „PENTRU PATRIE“ cât și celor din afara lui.

Centralizându-le, vom obține o imagine a domeniilor și temelor care interesează și în care ne putem aduce contribuție. Va urma organizara unor întâlniri în cadrul cărora, completându-ne reciproc, vom putea găsi soluții pe care să le valorificăm spre binele societății românești.

Rog trimiteți, pe măsura completării, chestionarele pe adresa: Septimiu Râmboiu, 3400 Cluj–Napoca, str. Republicii nr.78. Pentru relații suplimentare, telefon 064-19.11.01, după ora 20.

Cluj–Napoca, noiembrie 1996.

DE CE PARTID?

Nu numai în recenta campanie electorală ci și în perioada strângerii de semnături, pentru reînscrierea partidului, atât cel ce semnează aceste rânduri, cât și alți colegi de partid, am avut mâhnirea să constatăm că foști camarazi de suferință, când li se solicita o simplă semnătură de sprijin, de susținere a partidului nostru, refuzau sub diferite pretexte.

Astfel, unii susțineau că nu este de demnitatea noastră, foști deținuți politici, veterani de război – luptători pentru cauza sfântă a reîntregirii țării sau pentru apărarea de comunismul devastator – să ne amestecăm în cloaca asta infectă (expresia le aparține) care sunt partidele care s-au manifestat, public, după 22 Decembrie.

Alții veneau cu altă motivare a reținerii lor și anume că nu e nevoie de nici o activitate politică, din partea noastră, a celor care am luptat și suferit pentru un ideal. Ideile și sentimentele care ne-au însuflețit în adolescență și tinerețe, idealul vieții noastre sunt o „stare de spirit“ nemuritoare și fiecare din noi continunând o să purtăm în suflet idealul nostru, însuși acest fapt este suficient, nemaifiind necesară manifestarea exterioară printr-un partid politic.

Au venit alții cu o motivare mai ușor de luat în considerare, dar nu suficient de temeinică pentru a fi susținută și anume că partidul trebuie să fie expresia politică văzută activă a unei stări de spirit care „de fapt“ nu prea există, că trebuie mai întâi creată această stare de spirit, apoi forma materială a partidului politic.

Greșeala acestora din urmă este tocmai negarea stării de spirit, care, de fapt, există, e răspândită în mii de suflete risipite pe întreg cuprinsul țării, *dar fără nici o comunicare între ele* decât eventual relațiile personale de prietenie strict locale.

După părerea noastră, a celor care formăm actualul partid „PENTRU PATRIE“, rolul partidului nostru este tocmai de a uni într-un singur mănunchi toate aceste suflete care gândesc și simt la fel dar, care, difuze în masa amorfă a românismului, nu se pot exprima, nu reprezintă o forță de care trebuie să înceapă cât mai curând a se ține seama.

Alții susțineau că nu pot fi de acord cu denumirea partidului, că acest titlu: PENTRU PATRIE, este același cu al revistei fostei Miliții care a rămas și astăzi, tot „Pentru Patrie“.

Se știe că intenția fondatorilor partidului nostru a fost ca el să se numească „TOTUL PENTRU ȚARĂ“, ceea ce corespunde perfect cu adevărata noastră stare de spirit, întrucât nu concepem ca în rândurile noastre să pătrundă cineva care să nu fie gata a da Totul pentru Țară. Li s-a explicat că cei care au avut căderea să înscrie partidele politice, au fost atât de intransigenți încât nu au acceptat nici măcar titlul Totul pentru Patrie. Considerăm că motivarea aceasta frizează neseriozitatea, deoarece numele partidului este o etichetă, care, din motive străine de voința noastră, nu exprimă destul de clar hotărârea noastră, a celor care ne-am înscris în partid, de a da „Totul pentru Țară“, prin *totul* înțelegând și viața dacă ar fi necesar.

În sfârșit, nu puțini au fost aceia care nu s-au înscris și au refuzat să ne dea semnătura solicitată pentru motivul că nici numele, nici statutul partidului, nu exprimă adevărata noastră identitate. Acestora le-am răspuns atunci ca și acum:

Partidul nostru este fondat de foști deținuți politici, veterani de război și luptători cu arma în mâini, în munți, contra comunismului.

Un ziar pe care nu-l iubesc și nu-l citesc (Jurnalul Național) anunță la pagina 1 prin august 1995, cu litere mari și groase că „PESTE 70 LA SUTA DIN FOȘTII DEȚINUȚI POLITICI SUNT LEGIONARI“.

Cum nu putem nega că cel puțin în această privință ziarul în cauză are dreptate, este logic ca și în rândurile partidului nostru un procent egal din membrii săi să fie legionari.

Acestora (care ne acuzau că nu ne declarăm identitatea) însuși președintele partidului, dr.ing. Constantin Iulian le-a răspuns „că, cei în cauză, nu negăm acest lucru ci, dimpotrivă, ne mândrim cu trecutul nostru de luptă, de jertfe și de suferințe. De altfel, unul din țelurile noastre, exprimat și prin afișele (manifestele) electorale, pe care le-am difuzat în toată țara, este *cunoașterea adevărului istoric din perioada interbelică*. Tot în acele manifeste ne declarăm și *naționalismul curat* de care suntem insuflețiți în activitatea noastră.

Un convingător exemplu cu privire la controversa: stare de spirit haotică sau partid, organizat, ni-l oferă istoria noastră mai recentă. Aici este locul să amintim că în 1923, după eroica jertfă a întregii studențimi române – greva generală simultană și spontană la toate universitățile din țară, timp de un an, – exista o stare de spirit proprie chiar schimbării regimului politicianist care oprima mișcarea studențească. În acea împrejurare au existat două opinii: una, care susținea că starea de spirit existentă era suficientă pentru a face chiar minuni (A.C. Cuza); alta, cea care susținea că, fără organizare, fără disciplină, fără strângera într-un singur mănunchi a acelei forțe, ea se va risipi, se va destrăma în curând (C.Z.C.) Din fericire în prima fază a învins a doua opinie și a așa a luat naștere prima formă organizată a unui curent de opinie, renumita Liga Apărării Naționale Creștine – L.A.N.C., al cărei suflet și organizator a fost tânărul C.Z. Codreanu. Trebuie să amintim, de asemenea, că pulverizarea acelei organizații s-a datorat susținătorului primei opinii (A.C. Cuza) în timp ce Codreanu era la studiu în Franța și astfel istoria poporului român a fost dată înapoi cu mulți și prețioși ani.

Cunoscând statutul și principiile după care se călăuzește în activitatea sa partidul PENTRU PATRIE, am crezut, la început, că vom merge împreună, strâns uniți, toți cei care în tinerețe am luptat pentru un ideal, dând tineretului debusolat de astăzi un exemplu de depășire a intereselor personale și de dăruire a tot ce avem mai bun în noi, pentru PATRIE.

Atunci am sperat că toți aceia care jertfiseră numeroși ani din viața lor vor răspunde: Prezent! la chemarea de a intra în rânduri. Am nădăjduit chiar, dar din păcate a fost doar un vis, că și cei de peste hotare, răspândiți în lumea întreagă, de la coasta de Est a Australiei și a Noii Zeelande și până la cea de Vest a Americii, aflând că în România s-a constituit, după evenimentele din Decembrie 1989 un partid naționalist creștin, ne vor ajuta măcar cu un cuvânt de încurajare dar din păcate n-a fost să fie așa.

Cu mijloace materiale modeste și, cu restul de energie, ce ne-a mai rămas la anii noștri, am reușit să obținem cele 10.000 de semnături necesare reînscrierii partidului și peste 21.000 de voturi la alegerile parlamentare, având depuse liste în Capitală și în 31 de județe.

Realizări modeste, desigur, ca și acest buletin informativ, dar pe cât ne-a fost de mare durerea de a fi refuzați de ai noștri, tot pe atât de mare ne-a fost satisfacția și bucuria de a fi primiți și sprijiniți cu drag de mulți mai mulți alți români decât cei care ne-au respins.

Faptul că nu mare număr din frații noștri de luptă stau în afara rândurilor a avut un impact negativ asupra atidudinii multor tineri față de noi.

Prima noastră grijă și principalul scop al partidului nostru este de a transmite noilor generații mai tinere crezul nostru și experiența noastră de luptă la peste șapte decenii, pentru a le arăta atât primejdia ce amenință neamul nostru, deci și viitorul lor, cât și calea de urmat pentru înlăturarea ei. Nici odată neamul nostru nu a fost amenințat de o primejdie mai gravă, mortală chiar, ca aceea care îl pândește astăzi.

Deznădăjduit, demoralizat, aproape descreștinat – dacă ținem seama de câtă răutate și ură îl dezbină, în locul dragostei creștine – sărac până aproape de mizerie și cu o stare a sănătății atât de precară încât îi este amenințată însăși ființa biologică, din nenorocire nu este înarmat nici cu o înaltă conștiință națională, cu acea conștiință de sine și demnitate pe care să și le manifeste atât de puternic încât să-i fie recunoscută și respectată identitatea chiar într-o Europă, care, prin integrare și desființarea în final a granițelor, tinde la descreștinarea și anihilarea neamurilor.

De aceea, uniți toți cei călăuziți de același ideal, în partidul PENTRU PATRIE, am constitui un bloc puternic, capabil să redea Românilor firea lor originară, nepervertită de turcism, fanariotism și comunism (sovietism).

De aceea, tineretul capabil de a lupta pentru patria sa, ca și tot ce are neamul nostru mai drept, mai curat, mai cinstit are datoria să intre în rândurile noastre și în primul rând trebuie s-o facă frații noștri de luptă și de suferință.

Cu cât am fi mai puternici, mai stimați și mai demni de luat în seamă dacă în rândurile noastre s-ar găsi personalități ca domnii: Răzvan Codrescu, Sebastian Mocanu, Vasile A. Marian, Viorel Gheorghiță, Gabriel Constantinescu, Zaharia Marineasa, Adolf Crivăț Vasile, Ovidiu Guleș, Nicolae Roșca, Florea Tiberian, Nicolae Pop, Liviu Brânzaș, etc., etc., etc.!

Și cu expresia: *„a fi în rândurile noastre“* am atins punctul cel mai nevralgic.

Pentru că a fi în rânduri este una și a fi *deasupra*, în fruntea rândurilor este cu totul altceva; am atins deci problema cea mai spinoasă, a conducătorului, a șefului.

Sunt convins că oricare din personalitățile amintite mai sus – numai ca exemplu, căci ar mai putea fi citate multe altele – ar putea să fie un bun conducător al Partidului Pentru Patrie, cu o singură condiție, egală în importanță cu al 1001-lea motiv al bietului preot fără clopot și anume: *mai întâi să fie în rândurile noastre*.

Scurta dar întortocheata „istorie“ a partidului nostru a făcut ca în fruntea lui să se găsească exact personalitatea de care avea nevoie în prezent partidul nostru.

Cunoscute fiind gravele, ireconciliabilele divergențe de opinii care merg atât de departe încât frate de suferință să nu-l mai poată privi în ochi pe fratele cu care ani întregi a suferit împreună, actualul președinte al partidului

Florea BUILĂ

(Continuare în pag. 8)

STÂRPIREA TÂLHARILOR

Când am citit în cartea lui Jean–François Revel, „Cunoașterea inutilă“, că: „Cea dintâi dintre forțele care conduc lumea este minciuna“, am avut oarecari îndoieli. Astăzi, după șapte ani de guvernare iliesciană, pot spune cu hotărâre, că nu este așa. La noi cel puțin, principala forță care conduce societatea este HOȚIA. Și minciuna, prezentă peste tot, și trădarea, și crima își au partea lor de contribuție dar dominant rămâne furtul. Așa cum, la vremea lui, Partidul Comunist era „forța conducătoare a societății“, așa este astăzi, în țara noastră, tâlhăria; deposedarea celor slabi de puținul ce-l au de către cei ce dețin puterea. Specifică economiei de tip capitalist, concurența se manifestă, la noii „manageri“, printr-o întrecere sui-generis: care poate să fure mai mult.

Nu se poate stabili exact cine a început și nici n-o să știm vreodată câți „băieți“ s-au înfruptat din conturile secrete ale lui Ceaușescu, banii țării. Pe scară mare însă, hoția a început-o statul, prin cei care-l reprezentau. În Constituția din 1986 (ultima), la articolul 7 scrie: „Bunurile de orice natură ale subsolului, minele, terenurile din fondul funciar de stat, pădurile, apele, etc., etc.... aparțin întregului popor, sunt proprietate de stat.“ Dacă e așa, dacă proprietatea de stat aparține tuturor, proprietarii, persoane fizice, sunt toți cetățenii. Atunci înseamnă că are dreptate domnul Șerban Popa care într-un articol, publicat în România liberă, din 17 octombrie 1996, scrie următoarele: „Ca urmare, statul nefiind altceva decât administratorul averii, proprietate comună a întregului popor, așa-zisa „privatizare“ prin vânzare, adică înstrăinarea de către statul român, în nume și folos propriu, a unor bunuri care nu-i aparțin – „privatizare“ concepută și pusă în aplicare de regimul Iliescu – este FURT în dauna avutului obștesc (art.224 Cod Penal)“.

Dacă „statul de drept“ procedează așa de ce să dovedească reținere mafia țigănească, cea nomenclaturistă și celelalte? În astfel de condiții răspunderea politicienilor crește exponențial. Diferitele partide, cu numeroșii lor lideri, în campania electorală (de promisiuni) stabilesc anumite priorități țintind să câștige, cu asta, anume părți din electorat. Astfel unii dau prioritate agriculturii, alții asigurării locurilor de muncă, drepturilor pentru minorități, și multe altele care, după mine, toate sunt urgente dar nu pot fi, toate, prioritare. Nimeni, sau aproape nimeni, nu vrea să ia taurul de coarne, nu pronunță numele adevăratei probleme: CORUPȚIA, TÂLHĂRIA.

Dacă ceva nu se potrivește într-o casă, dacă trebuie făcută ordine, nimeni nu se apucă de ea înainte de a face curățenie. O bază solidă este necesară oricărei construcții, ca să fie durabilă. Nimeni nu construiește pe mocirlă. Cine sunt cei chemați, cine are obligația să facă această curățenie, nu politicienii? Nu, dacă sunt, în același timp, și mafioți. Atunci fac, totdeauna pe spinarea țării, împotriva dreptății, târguri: fără cinste, fără rușine, fără grijă de viitor și, declarându-se liber-cugetători, fără frică de Dumnezeu.

Prioritatea noastră, a oamenilor de rând, este asanarea morală. Pentru asta încercăm să îndepărtăm, mai întâi, necinstea din cugetele, din inimile noastre. Ne străduim pentru asta. Dar cum facem curat în noi, trebuie să facem și în țară. Nu trebuie să mințim și să ne mințim: Prioritatea, sarcina numărul unul este astăzi, STÂRPIREA TÂLHARILOR.

Justiția are cuvântul!

Reamintim că lui Țepeș–Vodă nu i-au trebuit douăzeci de ani ca să pună ordine, cum susține dl. Brucan că am avea nevoie. Ce-i drept însă, voievodul iubea mai mult țara decât pe tâlhari.

Constantin IORGULESCU

CHEMARE CĂTRE NEAM ȘI ȚARĂ

(Continuare din pag. 1)

Dacă între Stat și Națiune se interpun diferențe, ce se exclud prin conținut și tendințe, se naște conflictul inevitabil care generează convulsiuni și tulburări în echilibrul societății, pricinuind nemulțumiri de natură a declanșa revolte și instabilitate.

Uneori Statul câștigă aprobarea unora, dând satisfacție vremelnică individului, cu sacrificiul idealului suprem al națiunii. Balanța echilibrului s-a rupt din oportunism, fraudă, corupție etc.

Statul trebuie apărat să nu cadă pradă unor țeluri imorale, egoiste ori străine, în stare să demoralizeze, să falsifice, să îmbolnăvească grav mentalitatea mulțimii prin perversiune de durată, cum s-a întâmplat în această jumătate de veac după invazia bolșevică, când idealul național, sentimentul de demnitate și solidaritate națională a fost înlocuit cu o barbară ură și luptă de clasă.

În vederea apărării statului de a cădea, ori a se perverti, prin dezagregare s-au născut *partidele politice*, ce luptă, cu mijloace democratice, pentru instaurarea, menținerea și funcționarea unui Stat de Drept.

Un popor ajunge în timp, prin succesiunea generațiilor, la conștiința de sine, la conștiința rostului și destinului său în lume. Abia atunci dobândește starea de spirit a unei comunități naționale, creatoare de valori universale.

Ne pronunțăm pentru: democrație constituțională, cu separarea puterilor în stat, respectarea drepturilor de proprietate, economie după legile pieții libere, libertatea de asociere în partide politice, libertatea presei, reorganizarea justiției, armatei și învățământului, a sănătății publice, respectarea drepturilor naturale și civile ale omului, înlăturarea sărăciei și mizeriei, sancționarea celor vinovați de crime politice și de criza morală și materială a țării, precum și pentru desființarea securității de tip comunist...

Toate acestea, după ce în prealabil s-a dus luptă contra moravurilor corupte și pentru restaurarea sentimentului de demnitate a omului și națiunii.

Pace, bună înțelegere, cu bună stare în interior, refacerea prestigiului țării în afară în vederea participării României, la organizarea vieții internaționale, pentru apărarea independenței, suveranității, integrității statului și readucerea Basarabiei și Bucovinei la trupul țării, din care au fost rupte, prin tratative conform Dreptului Internațional.

Ne pronunțăm, deasemenea:

– pentru înlăturarea oricărui fel de discriminare: politică, etnică, rasială, socială. Suntem străini oricărei activități totalitariste, extremiste, antisemite, separatiste, care ar putea pune în pericol integritatea teritorială a României, ori ordinea Statului de drept;

– pentru raportul de bună vecinătate cu toți vecinii, sub condiția reciprocității;

– buna și corecta conviețuire cu minoritățile, care își pot realiza idealurile în cadrul statului nostru, fără atitudini centrifugale;

– față de partidele politice, de opoziție, respect reciproc, cavalerism, loialitate, cu precizarea că nu vom provoca și nu vom răspunde denigrărilor.

Toate acestea, le comunicăm ca generalități. Explicații și precizări în Platforma Program și în Statutul partidului „PENTRU PATRIE“.

A împlini acest program, înseamnă, în prealabil, o revoluție spirituală, nu ieșirea în stradă, nu violență, nu războiul civil, ci conștiința datoriei salvării Patriei, prin iubire, dăruire și înțelepciune, fără violență de orice fel.

Elitele intelectuale și morale ale Neamului nostru sunt chemate să facă această monumentală și sacră schimbare, după o școală de înaltă competență și moralitate. Zicem școală, deoarece, dacă unui cismar i se cere o școală pentru a deveni un bun meseriaș, cu atât mai mult este necesar aceasta unor conducători de stat.

Acesta este cadrul politic, spiritual și moral în care Partidul „PENTRU PATRIE“, adaptându-și programul necesităților obiective în desfășurarea vremii, istoriei, se va strădui a-l îndeplini loial, față de lege, națiune și valorile creștine.

Partidul nostru se ocupă atât de treburile de organizare statală a societății cât și de sufletul omului, ale cărui pajiști le va cultiva și le va valorifica după alte norme și criterii, nu după legile pieții, spre a dobândi astfel caracter de universalitate și nemurire.

Aceasta este „CHEMAREA“ și mărturisirea noastră, a celor rămași din infernul închisorilor comuniste și pustiirea războiului, pe care o facem cu respectul ce-l datorăm morților, neamului românesc și lui Dumnezeu însuși.

Ascultați, vă cheamă oameni din mijlocul vostru, ce au suferit, ca și voi, pentru adevăr, dreptate și credință. Nu vă cer pentru ei nici putere, nici bani, nici onoruri, ci numai apărarea sufletului, pământului și Cerului Nostru.

Dumnezeu să NE binecuvânteze.

NOI, NOI, CE FACEM?

De te poartă pașii prin vechile cartiere din București, rar îți va fi dat să nu întâlnești, pe străzile principale, cel puțin o biserică.

La un moment dat, în București, întâlneai 225 de biserici, număr în care cuprinde și pe cele 16 biserici ale celorlalte naționalități.

De unde au apărut atâtea biserici?

Creștini prin naștere, românii de orice rang, boier, negustor, sau meșteșugar, au ținut să-i mulțumească Bunului Dumnezeu pentru făurirea noii capitale a țării, București încă din anul 1459, an atestat documentar într-un document semnat de Vlad Țepeș.

Cercetând pisaniele bisericilor sau documentele aflate în arhiva acestora sau lecturând lucrările de specialitate, vei descoperi că unele biserici au fost ctitorite de domnitori, de boieri de diferite ranguri, iar altele de breslele negustorilor sau ale meșteșugarilor.

Astfel din lucrarea ing. Constantin Simionescu „București, Biserici, Mânăstiri, Lăcașuri Sfinte“, apărută în anul 1995, aflăm că sunt biserici ctitorite de domnitori sau boieri ca: Biserica Mărcuța, Mihai Vodă, Foișor. Sf. Apostoli, Doamnei, Sf. Spiridon Vechi, Crețulescu, Schitul Maicilor, Domnița Bălașa și multe altele.

Nu era cinste mai mare pentru o breaslă, decât aceia de a avea biserica proprie.

Astfel apar bisericile:

– Sf. Ioan cel nou/ P-ța. Unirii/ ctitorită la 1766 de breasla cojocarilor și a boiangiilor.

– Sf. Elefterie vechi, ctitorită la 1747, de cupețul C. Maxim și Andrei Zaraful.

– Batiștei, ctitorită, la 1739, de starostele de negustori, Zamfir și vătaful de măcelari Manciu.

– Scaune, ctitorită, la 1675, de breasla măcelarilor și a săpunarilor.

– Manea Brutarul este ridicaă la 1795 de Ghiță Ioan și Manea–brutari.

- Ceauș Radu ctitorită, la 1848, de lumânărarii lui Th. Atansiu.

– Sf. Gheorghe Grivița ridicată în 1931 de Casa Muncii CFR.

– Sf. Ilie Gorgani ridicată între 1808–1819 de breasla cojocarilor.

– Sf. Niculae Dușumea (Buzești) ridicată, la 1845, de breasla dulgherilor și zidarilor.

– Sf. Ioan Moși ctitorită, la 1808, de Ion Grădinarul și Ioan Jimblarul.

Exemplele ar putea continua.

În aceasă situație, nu poți decât să-l parafrazezi pe Eminescu și să spui „De-aste vremi se-nvrednicíră, strămoșii noștri.“

Peste acele vremuri s-a lăsat perdeaua neagră a comunismului.

Sub această perdea poți vedea că:

– Pe timpul lui Gh. Gheorghiu-Dej sute de preoți au luat calea pușcăriilor și a lagărelor de muncă. Mulți nu s-au mai întors de acolo.

– Sub Ceaușescu, preoții nu au mai intrat în închisori dar au asistat neputincioși la demolarea bisericilor: Albă–Postăvarul–Ansamblul Schitul Maicilor, ansamblul Mihai Vodă, Buna Vestire–Rahova, Doamna Oltea, Enei, Olteni, Sf. Vineri, Stejarul, Spirea Veche și altele.

În perioada celor 7 ani de „democrație originală“, condusă de „Sf.Ion – Milosul“, care în ultimul dialog din campania electorală ne-a servit o gogoașă electorală că, cică, „a ajutat foarte multe biserici“...

Cum? Să vedem câteva exemple:

– sute de călugări și călugărițe au invadat orașele țării, cerșind ajutorul cetățenilor penru repararea Sfintelor Biserici și Mânăstiri. Îi vezi și azi într-un desgustător spectacol cu cartoane legate de gât la colțuri, la ușa marilor biserici sau magazine.

– Marile Regii Autonome ca Renel sau Radet, înființate de Văcăroiu, trimit Sfintelor Biserici facturi de milioane de lei, calculându-le consumul de energie electrică sau gaze la tarifele aprobate pentru industrie și comerț.

– La multe biserici nu s-au făcut reparații de zeci de ani și astăzi le vezi cu zidurile crăpate, tencuiala căzută, tabla acoperișurilor sau geamurilor sparte.

– Obrăznicia tarabagiilor și buticarilor a atins cote alarmante, cum este cazul bisericii Sf. Ioan Moși.

Acestei biserici, la sistematizarea Căii Moșilor i s-a dărâmat cada și cancelaria parohială și i s-au răpit și aproape 5000 m.p. din terenul ce forma curtea.

La amplasarea noilor blocuri pe Calea Moșilor au venit în foarte multe puncte cu zidurile până la 3 m de zidul bisericii. Ei bine, buticarii de pe Calea Moșilor au intrat și în mica curte rămasă bisericii, construind magazii de ambalaje și chiar W.C.-uri.

Văzând aceste lucruri și cum cele trei proieterii din București nu fac nimic pentru Sfintele Biserici, cum nu am văzut nici un sindicat (urmași ai breslelor de meșteșugari) sau vreun mare negustor să vină să sponsorizeze repararea vreunei biserici, nemai vorbind de construcția unei noi.

Fac un apel de suflet către toți frații mei de suferință și de credință, să se apropie de Sfintele Biserici, să le cerceteze nevoile și să contribuie la rezolvarea lor, antrenând în aceasta și pe ceilalți credincioși.

Să dovedim astfel că suntem creștini și în fapte nu numai în vorbe.

Binecuvântează Doamne pe cei ce iubesc podoaba Casei Tale.

Mișu DUMITRESCU

DAN BARBILIAN – ION BARBU (1895 – 1961)

Matematician și poet de geniu, eminent eseist, puternică personalitate a epocii sale

PERSONALITĂȚI LEGIONARE

S-a născut în Câmpulung–Muscel, într-o familie de intelectuali: tatăl judecător de pace la Rucăr, mama fiică de procuror. Străbunicul patern era un viguros român macedonean.

Urmează primele clase de liceu la Pitești și Câmpulung–Muscel, iar cursul superior la București, la Liceele „Gheorghe Lazăr“ și „Mihai Viteazul“, unde – cum va mărturisi ulterior – „i se sădește afectul matematic, emoția în fața frumuseții unei teoreme și patima cercetării“. Liceanul a „cărui faimă de genial matematician precoce și-o câștigase în lumea școlilor“, îl impresionase în mod deosebit pe Tudor Vianu, care nota atunci: „Nu mai întâlnisem niciodată un exemplar uman atât de original și interesant“. (1913)

Din 1914 urmează cursurile secției de matematici ale Facultății de științe din București. Pe lângă lucrările de matematici, scrie poezii. Pentru început „pentru un singur cititor – Tudor Vianu“. Prima poezie o publică în „Literatorul“ lui Macedonski (1918), dar adevăratul debut poetic îl face la „Sburătorul“ lui Lovinescu, în 1919. În anii războiului întrerupe studiile și face școala de geniu cu stagiul militar în Moldova. Între 1921–1924 își ia licența în matematici, iar G. Țițeica îl propune pentru o bursă în Germania (Göttingen). În 1929 își ia doctoratul în matematici, în 1933 este conferențiar, iar în 1935 profesor la Facultatea de Matematici*. Din opera matematică menționăm: „Reprezentarea canonică a adunării funcțiilor hipereliptice“ și „Grupuri finite discontinue“ (teza de doctorat), „Teoria aritmetică a idealelor“, „Spațiile Barbilian“, „Grupurile de operatori“, numeroase comunicări la congrese internaționale (Praga, Pyrmont, Baden–Baden ș.a.). Ține prelegeri de matematică la universitățile: Hamburg, Göttingen, Viena, Munster– Wesfalia etc.

„Prin 1913 – se confesează undeva poetul – Versul baudelairian m-a făcut să mă îmbarc în același timp pentru o carieră literară de cincisprezece ani“.

După publicarea volumului „Joc secund“, în 1930, poetul va părăsi poezia și se va dărui în continuare matematicii, retrăgându-se în „cealată împărăție de curății și semne“ (Matematica), lăsând literaturii române un moment poetic. Asemeni lui Brâncuși, Ion Barbu își va repudia „poezia anterioară anului 1922“ ca „decurgând dintr-un principiu elementar“. Frumusețile noului său „Joc secund“ așteaptă încă o minte și un suflet iubitor de frumos să le așeze în cuvenita lor cinste.

Că a fost neglijat cel mai profund poet al acestui veac se datorează, poate, faptului că a fost un legionar militant, că a îmbrăcat cămașa verde și că a scris cele mai frumoase gânduri despre Căpitan („Un chip al Căpitanului“).

Dacă matematicianul afirma: „Ca matematician, consider că știința este aliata ordinei legionare“, poetul într-o poezie dedicată lui Radu Gyr, scria:

„Picioare de capră Satana/
apasă-n platan spre-a mă pierde/
„Grea însă ca zaua și stana/
va trage cămașa mea verde“.

Cu adâncă religiozitate povestește de străbunicul său, care-și mâna turmele din Carpați până în Pind și care i-a insuflat mândria de a fi român.

Atașat Mișcării Legionare, încă din anii 1929–30, când își susținea teza de doctorat, niciodată și nicăeri, nici poetul, nici omul de știință, nu s-a lepădat de opțiunile politice, exprimate de altfel, în plină maturitate...

Caracterizarea lui Alexandru Ciorănescu: „e unul din cei mai mari poeți români ai secolului și poate cel mai mare“.

*

În toamna anului 1940, poetul preda studenților anului I cursul de „Matematici generale“. Venea îmbrăcat cu o cămașă verde bogată, ridica amfiteatrul în picioare și un student rostea „Crezul“ (Redacția).

DRUM FĂRĂ PULBERE

Drum fără pulbere...! Drum fără pulbere...! Ce frumos sună, ce splendid titlu...!

Citindu-l, în minte îți vin: învolburatele întinderi de apă ale Oceanului Planetar, imaculata Cale Lactee, înălțarea spre îndepărtate astre, contopirea cu Marele Răstignit de pe Golgota; auzi acorduri suave, pline de farmec, de sinfonii neterminate, sau, în miez de noapte, asculți toaca îngerilor la început de Liturghie...!

Dacă, vorbind despre Shakespeare, te învăluie personalitatea și marea întrebare a Prințului Danemarcei, a nefericitului Maur, puritatea Ofeliei sau nimicnicia existenței, uneltirile mârșavului Iago, amintindu-ți de Hugo, te cutremură nedreptățile suferite de Jean Valjean, bunătatea abatelui Miriel, răutatea dar și remușcările lui Javert sau splendorile din „Fes Feuilles d'automne"; dacă recitindu-l pe Homer trăiești, din plin, alături de isteţul Odisseu peripețiile reîntoarcerii sale în Itaca, admiri statornicia și credința Penelopei, vitejia lui Ahile sau frumusețea Elenei care a adus pieire Troiei; dacă răsfoindu-l pe Eliade ți se perindă-n suflet „Nopțile de sânzâiene" și miturile universale; dacă, revăzându-l pe Cotruș, ești stăpânit de sfânta revoltă a lui Pătru Opincă sau Todor Săcure și te strânge inima la gândul că Marele Stegar al Neamului a trecut întru Eternitate departe de Pământu-i drag pe care L-a cântat cu atâta profunzime și talent; în fine, devorându-l pe Eminescu, te-mbată frumusețea limbii daco-române; pe altarul sufletului se-ntipărește, copleșindu-te, veșnicia, strălucirea și răceala Luceafărului...!

Dacă,... dacă... și așa la infinit...

Dar dacă, ca într-un coșmar, îți apare în minte al *Drumului fără pulbere* creator, ce vei spune cititorule umil și umilit de cei peste 45 de ani de Apocalips comunist care ți-au răvășit ființa?

Numele lui Petru Dumitriu reflectă suferință și moarte!... Numele lui se leagă de slugărnicia dusă la extrem față de agresorii acestui Neam!... Nesătul de arginții, pătați cu sânge nevinovat, părăsește Țara, face pe „nu știu, n-am văzut, n-am auzit" și scrie; scrie... publică și iar publică în metropolele Europei atârnându-i de „brăcinar" punga doldora de banii îmbibați cu seva chinuiților de la odiosul Canal... În cei 36 de ani, de așa-zisă pribegie, cărțile sale, unele dovedind un autentic talent, sunt etalate pe tarabe din cele mai diverse locuri: Lusaka, Beirut, Ierusalim, Tanganica, Paris sau Londra.

Și iată-l, sfătuit de cei pe care-i servise cândva, se întoarce „acasă" cu dorința de a-i slugărnici în continuare...

Citind prima parte a interviului acordat de domnia sa revistei *Adevărul Literar*;* ai impresia că, totuși, s-ar fi schimbat, regretă comportamentul său anterior și că ar fi animat de gânduri bune față de poporul din care a purces...! Dar vai, ce tristă iluzie!... Vorbind despre Țara sa natală își exprimă dorința de a o vedea ca pe fosta Iugoslavie; dorește federalizarea Pământului românesc... și, pe bună dreptate, mă iscodește gândul și mă-ntreb:

Pentru ce a luptat Neamul Daco-Român dacă nu pentru unitatea Sa pe același teritoriu locuit, în proporție de peste 90%, de români?

Zadarnică fost-a, oare, lupta și jertfa Marelui Mihai Viteazu'?

Zadarnice fost-au, oare, sacrificiile de la Mărășești și Oituz? Am înfăptuit prin bătălii, trudă și credință România ca Stat Unitar și Național pentru ca zilele acestea, un renegat, un om de nimic, fără spinare, să vină și să arunce, pe gura-i spurcată, venin, cu gândul de a nimici un popor milenar?!...

Strânge-ți catrafusele domnule-tovarăș Petru Dumitriu, întoarce-te degrabă acolo de unde ai venit, călătorește pe *drumu-ți fără pulbere*, amestecat cu mocirlă și te du...! Nu aparții acestui Neam de oameni blânzi, destoinici și hotărâți care aspiră să clădească o Românie Nouă în statul lor Național Unitar...

Călătorie sprâncenată!

Drum fără pulbere!... Drum fără pulbere!... Ce frumos sună, ce splendid titlu!...

Eugen BĂLAȘA
București,
9 octombrie 1996

* nr.339, din 6 octombrie 1996.

COLIND

S-a stins steaua care
Vestea taină mare;
Cerul e de piatră,
Beznele ne latră;
Fiare și blesteme
Au dat buzna-n vreme
Pradă totu-n cale,
Lăsând numai jale.

Cântul greu ne-apasă
Plâng pruncii la masă
N-au de loc merinde,
Nu rostesc colinde.
Pe buze de slavă
Pusu-le-au otravă
Fiare apocalipte
Spurcând cele sfinte.

Duruie prin țară
Aprigă fiara,
Vine cu urgia,
Aducând pustia.
În orice iubire
Arde-o răstignire
Și în orice gând sfânt
Plânge un mormânt.

Petru C.BACIU

DE CE PARTID?

(Continuare din pag. 5)

nostru are puterea să se situeze între aceste divergențe, care dealtfel privesc numai trecutul, și cultivând tot ce ne unește și respingând tot ce ne învrăjbește, a reușit să realizeze o unitate și armonie desăvârșită în rândurile partidului și o atmosferă de bună înțelegere, colaborare și eficiență cu care am obținut rezultatele amintite. Ajutat și de ceilalți membri ai Consiliului Politic și Director în frunte cu vicepreședintele D. Paciag și mai ales de fermitatea cu care secretarul general C. Suliman a condus bătălia semnăturilor și a alegerilor, conducătorul actual al partidului nostru s-a dovedit a fi de departe cel mai indicat pentru importantul post pe care îl ocupă.

Informația indiscretă de mai sus are rolul de a preveni pe cei care au intenția să intre în partid cu gânduri de mărire, înainte de a-și dovedi calități superioare, recunoscute prin eficiența aportului lor și confirmate prin alegeri libere și secrete la următorul Congres, așa cum statutar s-a procedat la 3 noiembrie 1995 la primul congres.

Pe această cale invit să adere la partidul nostru pe toți aceia care sunt capabili să înțeleagă, că, îu actuala conjunctură internă și internațională, nu mai este timp de stat în afara rândurilor.

Cu cât am fi mai puternici dacă am fi toți împreună!

Frații mei, ce mai așteptați? Călcați-vă în picioare orgolii și ambiții deșarte și veniți cu noi! Vă așteptăm.

P.S. Știu că dacă Dl. Răzvan Codreanu ne-ar onora cu prezența Domniei sale, și modesta noastră publicație ar avea trei semnături în plus.

PP
Editor: Partidul „PENTRU PATRIE"
Secretar general de redacție: George URSA
Corector: Mircea RAȚIU
* Articolele neacceptate, pentru publicare, nu se restituie.
Opiniile exprimate în articole aparțin autorilor.
Corespondență: Partidul „PENTRU PATRIE" – C.P.8–27, București.
I.S.S.N.: 1224 – 5852
Tipar: grupul drago print.
TIPOGRAFIA FED - Calea Rahovei 147, sector 5 - București; Tel.: 3359318; Fax: 3373377
Preț: 400 lei